

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

KREISZ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(12941/05 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2007. április 3.

VÉGLEGES

2007. július 3.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Kreisz kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

F. TULKENS, *Elnök*,
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
V. ZAGREBELSKY,
A. MULARONI,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. DOLLÉ *Hivatalvezető*

2007. március 13-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (12941/05 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Kreisz István (a "kérelmező") 2005. március 25-én terjesztett a Bíróság elé.
2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Hóltzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.
3. 2005. június 17-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1943-ban született és Dunavarsányban él.
5. 1997. március 12-én három személy pert indított a kérelmező és egy másik alperes ellen, elmaradt bérük kifizetését követelve. Több tárgyalást követően 1998. május 5-én a Fővárosi Munkaügyi Bíróság helyt adott a felperesek keresetének. Az 1999. április 14-i tárgyaláson a Fővárosi Bíróság helyben hagyta az elsőfokú ítéletet. 2000. június 21-én a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte az ítéletet, és az ügyet visszautalta az elsőfokú bírósághoz.
6. A megismételt eljárásban nyolc tárgyalás után a Munkaügyi Bíróság lényegében helyt adott a felperesek keresetének. Két fellebbviteli tárgyalást követően 2004. szeptember 17-én a Fővárosi Bíróság helyben hagyta a határozatot, ugyanakkor megemelte a kérelmező és a másik alperes által

fizetendő eljárási illetéket. Ezt a határozatot 2004. október 4-én kézbesítették.

7. 2004. október 14-én a másik alperes a Fővárosi Bíróság ítéletének kijavítását kérte. 2005. augusztus 24-én a bíróság részben helyt adott a kérelemnek. 2005. szeptember 14-én az alperesek együttesen fellebbeztek. A fellebbezést elbíráló másodfokú határozat meghozatalának időpontja nem ismert.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

8. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

9. A Kormány vitatta a panaszt.

10. A figyelembe veendő időszak 1997. március 12-én kezdődött, és a felek által 2005. szeptember 14-én előterjesztett utolsó információ szerint még nem zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten már nyolc és fél éve folyamatban van.

A. Elfogadhatóság

11. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

12. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, 43. §, ECHR 2000-VII).

13. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

14. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. Továbbá, nem állítható, hogy a kérelmező jelentős mértékben hozzájárult a per elhúzódásához. Ezért a kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

15. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

16. A kérelmező 4.047 euró vagyoni, továbbá 6.276 euró nem vagyoni kártérítést követelt.

17. A Kormány vitatta az igényt.

18. A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Nem vagyoni kár tekintetében azonban 3.000 eurót ítél meg a kérelmező számára.

B. Költségek és kiadások

19. A kérelmező további 250 eurót kért a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

20. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben.

21. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy a költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság megítéli a kért összeget.

C. Késedelmi kamat

22. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. *Elfogadhatóvá nyilvánítja* a kérelmet ;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 3.000 eurót (háromezer euró), költségek és kiadások tekintetében 250 eurót (kettőszázötven euró), továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2007. április 3-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

F. TULKENS
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető